

– NIESIEMY NARODOM POKÓJ CHRYSSTUSA –

XXIII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa

24 - 31 lipca 2022

Pomoce liturgiczno - duszpasterskie

2022
AKCJA ŚW. KRZYSZTOF

**1 GROSZ za
KILOMETR**

na środki transportu dla misjonarzy
Twoje podziękowanie za szczęśliwe podróże

Warszawa 2022

Spis zawartości:

1. Materiały liturgiczne	4
1.1. Wprowadzenie do liturgii.....	4
1.2. Akt pokutny.....	4
1.3. Homilia.....	5
1.4. Modlitwa wiernych.....	8
1.5. Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej	9
1.6. Poświęcenie pojazdów i błogosławieństwo kierowców.....	9
2. Materiały duszpasterskie i misyjne	10
2.1. Ty i ja na drodze.....	10
2.2. Otoczmy troską życie na naszych drogach.....	12
2.3. Lekarze dusz w Burundi i Rwandzie.....	13
2.4. MIVA Polska polskim misjonarzom w 2021 roku.....	16
2.5. Raport wpłat wg diecezji z <i>Akcji św. Krzysztof 2021</i>	18
2.6. Wybrane podziękowania od misjonarzy.....	19
2.7. Lista bieżących próśb od misjonarzy o pomoc na środki transportu.....	22

**Publikacja przygotowana przez MIVA Polska
do użytku wewnętrznego
Redakcja: ks. Jerzy Kraśnicki
Współpraca i opracowanie: Mateusz Sigiel, Marta Kurach**

„Postługa miłości jest konstytutywnym wymiarem misji Kościoła i nieodzownym wyrazem jego istoty. Tak jak Kościół z natury jest misyjny, tak w sposób nieunikniony wyływa z tej natury czynna miłość bliźniego, współczucie, które rozumie, towarzyszy i promuje”.

(Papież Franciszek, Evangelii Gaudium 178)

MIVA Polska

ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa
tel.: +48 22 678 59 83; e-mail: biuro@miva.pl
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802
www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska

MATERIAŁY LITURGICZNE

na obchody XXIII Ogólnopolskiego Tygodnia św. Krzysztofa

(z parafialnym błogosławieństwem kierowców i poświęceniem pojazdów)

Wprowadzenie do liturgii

Gromadzimy się dziś wokół ołtarza i przychodzimy do Chrystusa z naszymi prośbami i sprawami, które są ważne dla naszego życia. W Ewangelii usłyszymy, że „Każdy kto prosi, otrzymuje”. Codziennie tak wiele łask otrzymujemy od Chrystusa, za które winniśmy Mu nieustannie dziękować. Jest też wiele spraw i potrzeb, które nas przerastają, tak że w naszej „niemocy” zwracamy się do Boga, jako do źródła wszelkiego dobra.

Prosimy dzisiaj, aby Chrystus otoczył błogosławieństwem nas i nasze pojazdy na wszystkich drogach, które przemierzamy. Potrzeba nam Bożej łaski i opieki, aby z roztropnością i bezpiecznie korzystać z naszych pojazdów i zawsze szczęśliwie docierać do celu naszych podróży. Niech towarzyszy nam wstawiennictwo i opieka św. Krzysztofa – patrona podróżujących – Niosącego Chrystusa, abyśmy potrafili innym nieść Chrystusa i Jego miłość.

Dziś też razem z MIVA Polska dziękujemy Bogu z bezpieczne podróże i jako znak tej wdzięczności pragniemy podarować od każdego z nas 1 grosz za 1 km bezpiecznej jazdy na środki transportu dla polskich misjonarzy i misjonek.

Akt pokutny

Przygotowując nasze serca do uczestnictwa w świętych obrzędach wyrażmy skruchę i żal za wszystkie nasze grzechy, także za grzechy kierowców i użytkowników drogi. Przepraszajmy szczególnie

- za brawurową i lekkomyślną jazdę,
- za łamanie przepisów drogowych i stwarzanie zagrożenia na drodze,
- za brak szacunku i życzliwości wobec innych użytkowników drogi zły przykład zachowania jako wyznawców Jezusa Chrystusa,

(chwila refleksji w ciszy)

Panie Jezu, nasz Boski Mistrzu i Nauczycielu, zmiłuj się nad nami.

Chryste, nasz Przewodniku po ziemskich drogach, zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu, źródło naszego Pokoju i Wiecznego Szczęścia, zmiłuj się nad nami.

Homilia na XXIII Ogólnopolski Tydzień św. Krzysztofa 2022

17. niedziela zwykła C

Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie, kołaczcie, a zostanie wam otworzone.

Drodzy bracia i siostry!

Gdy rozpoczynamy obchody Tygodnia św. Krzysztofa, ta Chrystusowa zachęta stanowi dla nas ważną wskazówkę, że we wszystkich naszych przedsięwzięciach potrzebujemy Bożego błogosławieństwa i Bożej pomocy, że nie ma spraw ludzkich obcych Bogu. Także gdy korzystamy z dobrodziejstwa naszych pojazdów, gdy poruszamy się po drogach, powinniśmy dostrzegać miłujące Boże spojrzenie i powierzać Bogu nasze podróże.

Św. Krzysztof, według starożytnych podań, miał w trudnych i wrogich chrześcijaństwu czasach szukać wytrwale prawdziwego i najmocniejszego pana, któremu mógłby służyć. Gdy go odnalazł w Chrystusie został Jego uczniem i poświęcił Mu swoje życie. Oddał wszystkie swoje siły w służbie podróżnym i pielgrzymom, by im pomagać przeprować się przez rwącą rzekę. Do końca swoich dni tak czynił, a zwieńczeniem jego życia była męczeńska śmierć za czasów cesarza Decjusza ok. roku 250. Całkowicie polegał na mocy Chrystusa, chociaż - według podań i legend - był człowiekiem obdarzonym wielką siłą fizyczną.

Drodzy w Chrystusie Panu!

W Tygodniu św. Krzysztofa, który obchodzony jest w Polsce już po raz 23, towarzyszy nam perspektywa misyjna, w której centralne miejsce zajmuje głoszenie ludom i narodom orędzia ewangelicznego. Św. Krzysztof, którego greckie imię oznacza 'niosącego Chrystusa', staje się jakby ucieleśnieniem misjonarzy, którzy poświęcają swoje życie i swoje siły, by nieść Ewangelię w najdalsze zakątki świata. Papież Franciszek w jednym ze swoich przemówień nawiązując do imienia patrona Kierowców i Podróżnych, powiedział, że wierzący przez Chrzt Świąty staje się „krzysztofem”, czyli niosącym Chrystusa. To jest jakby imię każdego chrześcijanina, które staje się jednocześnie naszym zadaniem do wypełnienia.

Wypełnienie tego zadania nie wydaje się w dzisiejszych czasach czymś łatwym i prostym. Współczesny bowiem człowiek charakteryzuje się dążeniem do nieograniczonej autonomii, samowystarczalności i niezależności. Wszystko chce osiągać własnymi siłami, bez polegania na innych i bez pomocy innych. Dziś już np. rzadko spotkamy człowieka, który pyta o drogę, bo ma ze sobą nawigację. Gdy potrzebuje tłumaczenia z obcego języka, sięga po elektroniczny translator, a nie szuka tłumacza czy kogoś znającego dany język. Gdy chce kupić bilet lotniczy, najczęściej siada przed komputerem i planuje sam swoją podróż, a nie idzie do biura podróży. Ma własny samochód i nie musi prosić nikogo o transport... Człowiekowi utwierdzonemu w przekonaniu, że wszystko jest na wyciągnięcie ręki, że wszystko może załatwić kilkoma kliknięciami, coraz trudniej jest się zdobywać na uznanie swojej zależności od Pana Boga. Coraz

też trudniej przychodzi mu zwracać się do Pana Boga z prostotą dziecka. Wydaje się, że na wszystko ma on własne rozwiązania, że własnymi wszystkimi siłami osiągnie.

Słowo Boże, które dziś usłyszeliśmy tymczasem zachęca nas do ufego zwracania się do Pana Boga, jako naszego Ojca w niebie. Tym samym wymaga od nas uznania naszej zależności o Niego, bo – jak powiada Apostoł Narodów – „w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy”.

Pierwsze czytanie z Księgi Rodzaju przywołuje bardzo śmiały dialog Abrahama z Panem Bogiem, w którym Patriarcha w sposób charakterystyczny dla mentalności ludzi Bliskiego Wschodu wadzi się z Bogiem, by zmienić smutny los i przeznaczenie pogrążonych w grzechu miast: Sodomy i Gomory. Możemy podziwiać odwagę, ale też i ogromną ufność, z jaką Abraham – Ojciec naszej wiary zwraca się do Pana Boga.

Takiej postawy uczy nas Chrystus w Ewangelii. Nie tylko podaje gotową modlitwę do odmawiania, ale zachęca do ufnej postawy wobec Ojca w niebie. On nie odrzuci naszej prośby, gdy wytrwamy w naszej modlitwie i nie zwątpimy. On nie odeśle Cię „z kwitkiem”, albo nie powie przyjdź innym razem, bo są ważniejsze sprawy. Jednak w tej Chrystusowej lekcji jest ważna wskazówka. Wśród darów i dóbr, o które powinniśmy zabiegać, jest najcenniejszy dar Ducha św. On jest źródłem wielorakich darów. Bez nich inne niewiele znaczą. Cóż przyjdzie człowiekowi być zdrowym, majątnym i sytym, gdy brak mu mądrości, roztropności czy bojaźni Bożej? Co osiągnie, gdy nie szuka rady albo gdy jest niestały i brak mu odwagi do pokonywania trudności?

W drugim czytaniu Św. Paweł, Apostoł Narodów na przykładzie własnego życia, ukazuje głębię relacji z Chrystusem. Nie jest to dla niego jakaś teoria. On osobiście pod Damazkiem przeżył spotkanie ze zmartwychwstałym Chrystusem. Teraz dzieli się z wierzącymi w Kolosach swoim doświadczeniem wiary, przypominając im, jak wiele łask otrzymali od Boga przez Chrystusa.

Niedawno kanonizowany (15 maja 2022) św. Karol de Foucauld po swoim nawróceniu spędził jako pustelnik na pustyni Sahara w Algierii wśród berberyjskich plemion Tuaregów wiele lat. W szczególny sposób oddawał się tam modlitwie, w której uczył się Bożej miłości. „Najlepsza modlitwa to ta, w której jest najwięcej miłości” – powiadał. Żyjąc wśród wyznawców islamu, starał się przykładem swojego życia mówić im o Bogu. Jego apostołstwo nie polegało na słowach. „Moje apostołstwo – pisał – ma być apostołstwem przyjaźni; kiedy ktoś mnie spotka powinien mówić: ponieważ ten człowiek jest tak dobry, to i jego religia musi być dobra. Jeśli ktoś spyta, dlaczego jestem łagodny i dobry, muszę powiedzieć: ponieważ jestem sługą kogoś o wiele lepszego ode mnie, gdybyście wiedzieli jak dobry jest Pan, Jezus...”.

Drodzy w Chrystusie!

Taką też drogą idą misjonarze: nie tylko nauczają słowem, nie tylko przekazują naukę Ewangelii w języku danego ludu i narodu, nie tylko sprawują Sakramenty, ale starają się przykładem swego życia i troską o człowieka, pochyleniem się nad najślabszymi mówić o dobroci miłości Boga. Świadectwem tego są wszystkie dzieła przez nich prowadzone na polu ochrony

zdrowia, pomocy charytatywnej, edukacji jak też działalności przyczyniającej się do rozwoju społeczeństw.

Kiedy towarzyszymy misjonarzom i misjonarkom naszą modlitwą i wyciągniętą pomocną dłoń, uczestniczymy w ukazywaniu dobroci Boga innym ludziom. Nasza wiara nabiera wymiaru wtedy misyjnego i apostołskiego. Staje się też konkretnym wyrażeniem tego, co jest niewidzialne dla oczu.

Droży w Panu!

Pomoc Kościoła w Polsce dla misji jest bardzo znaczna i dotyczy wielu dziedzin zaangażowania misyjnego. Podczas Tygodnia św. Krzysztofa staramy się wyjść naprzeciw potrzebom w zakresie środków transportu. Sprawne funkcjonowanie każdej misji, niezależnie od warunków geograficznych, w dużej mierze zależy od dostępności środków transportu. Są one niezbędnymi narzędziami, które służą w misyjnej pracy i w prowadzonych przez misjonarzy dziełach. Tą dziedziną pomocy od ponad 20 lat z ramienia Komisji Episkopatu Polski ds. Misji zajmuje się MIVA Polska – stowarzyszenie na rzecz misyjnych środków transportu. Dzięki ofiarom, które przekazują wierni dziękując Panu Bogu za bezpiecznie przejechane kilometry w myśl hasła: „1 grosz za 1 kilometr na pojazdy misyjne” misjonarze i misjonarki otrzymują ważne wsparcie dla ich służby na rzecz Ewangelii. W roku 2021 dzięki tym ofiarom zostało zakupionych 62 samochody, w tym 3 ambulanse do szpitali misyjnych i 4 busy do misyjnych szkół, 30 motocykli dla misjonarzy i katechistów, 1 łódź motorowa i 8 silników do łodzi, ponad 500 rowerów dla katechistów i uczniów w Afryce, ponad 700 wózków dla niepełnosprawnych na misjach jako „Promienie Miłosierdzia”, a nawet konie i wozy. Te wszystkie środki lokomocji są znakiem misyjnego zaangażowania wiernych Kościoła w Polsce i ludzi dobrej woli.

Umiłowani! Niech świadomość, że jesteśmy umiłowanymi dziećmi Bożymi, budzi w nas wdzięczność za wszystko, czym Ojciec Niebieski nas obdarza. Miejmy odwagę zwracać się z ufnością do Boga we wszystkich sprawach naszej ziemskiej codzienności, uznając w Nim naszego Stwórcę i Pana. Pragniemy też zbawienia dla wszystkich ludzi, jak pragnie tego Chrystusa Jezus. Poruszając się po drogach, bądźmy mądrzy, roztropni i odpowiedzialni. Niech nam towarzyszy Boże błogosławieństwo i opieka św. Krzysztofa, abyśmy bezpiecznie docierali do celu naszych podróży!

Przygotował: Ks. Jerzy Kraśnicki

Modlitwa Kierowcy

Boże, daj mi pewną rękę i bystre oko, abym nikomu nie wyrządził żadnej szkody.

Nie pozwól Dawco życia, bym się stał przyczyną śmierci lub kalectwa,

a także zachowaj od nieszczęścia i wypadku.

Pohamuj pokusę nadmiernej szybkości. Oby piękno stworzonego przez Ciebie świata i radości

Twojej łaski towarzyszyły mi na zawsze. Amen

Modlitwa Wiernych

Pełni ufności w Bożą opiekę i opatrzność skierujmy do Boga nasze prośby i potrzeby:

1. Za Kościół, za posługujących misjonarzy i misjonarki, aby z oddaniem, z odwagą i miłością Chrystusową wypełniali powierzoną im misję. **Ciebie prosimy ...**
2. Za wszystkich dobrodziejów misjonarzy, kierowców i Przyjaciół MIVA Polska, aby cieszyli się Bożym błogosławieństwem, opieką Matki Bożej i św. Krzysztofa w czasie całego życia. **Ciebie prosimy ...**
3. Za pełniących służbę dla społeczeństwa: kierowców karetek, publicznego transportu, tirów, służb mundurowych, szczególnie policjantów, aby z oddaniem podejmowali swoje codzienne zadania dla dobra całego społeczeństwa: **Ciebie prosimy...**
4. Za kierowców i wszystkich użytkowników dróg, aby Bóg zachował ich od nietrzeźwości, brawury, lekkomyślności, egoizmu i agresji, które prowadzą do nieszczęść, tragedii i śmierci na drogach. **Ciebie prosimy ...**
5. Za wszystkich, którzy cierpią z powodu wojny. Prośmy o pokój na Ukrainie i na świecie, aby ludzie mogli prowadzić spokojne życie. **Ciebie prosimy ...**
6. Za wszystkich zmarłych, szczególnie tych, którzy stracili życie w wypadkach na drogach, aby Bóg w swoim miłosierdziu przyjął ich do nieba, a ich bliskich pocieszył i obdarzył swoim pokojem: **Ciebie prosimy....**
7. Za nas wszystkich tu zebranych, abyśmy doświadczali zawsze Bożej pomocy w naszym codziennym życiu i na drogach podróżowania. **Ciebie prosimy...**

Panie nasz Boże, prosimy Cię o pomoc i opiekę, abyśmy dobrze i rozsądnie posługiwali się naszymi pojazdami. Ojcze, błogostaw naszym podróżom, spraw abyśmy jeździli bezpiecznie i szczęśliwie docierali do celu. Prosimy o to przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa o pokój św. Jana Pawła II

Boże ojców naszych, wielki i miłosierny! Panie życia i pokoju, Ojcze wszystkich ludzi. Twoją wolą jest pokój, a nie udręczenie. Potęp wojny i obal pychę gwałtowników.

Wysłałeś Syna swego Jezusa Chrystusa, aby głosił pokój bliskim i dalekim i zjednoczył w jedną rodzinę ludzi wszystkich ras i pokoleń. Usłysz krzyk wszystkich Twoich dzieci, udręczone błaganie całej ludzkości. Niech już nie będzie więcej wojny – złej przygody, z której nie ma odwrotu, niech już nie będzie więcej wojny – kłębowa walki i przemocy. Spraw, niech ustanie wojna [na Ukrainie], która zagraża Twoim stworzeniom na niebie, na ziemi i w morzu.

Z Maryją, Matką Jezusa i naszą, błagamy Cię, przemów do serc ludzi odpowiedzialnych za losy narodów. Zniszcz logikę odwetów i zemsty, a poddaj przez Ducha Świętego nowe rozwiązania wielkoduszne i szlachetne, w dialogu i cierpliwym wyczekiwaniu – bardziej owocne niż gwałtowne działania wojenne. Amen.

Święta Maryjo, Królowo Pokoju, módl się za nami

MODLITWY I MATERIAŁY

DO DUSZPASTERSTWA KIEROWCÓW

Modlitwa poświęcenia pojazdów i błogosławieństwa kierowców

- **Wspomożenie nasze w Imieniu Pana.**

Który stworzył niebo i ziemię.

- **Pan z wami.**

I z duchem twoim.

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku.

Za wstawiennictwem Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani tu kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej

Maryjo, nasza Królowo i Matko, zawierzamy Ci wszystkich kierowców i podróżnych, aby na trasach swojego pielgrzymowania zachowali mądrość Twojego widzenia ludzkich spraw, aby zawsze chronili i pomagali, aby okazywali kulturę i szacunek wobec wszystkich spotkanych na drodze i kierowali się miłością na drodze.

Zawierzamy Ci Matko tych, którzy w obecnym czasie pandemii służą pomocą i cierpliwie uczą przezorności na naszych drogach: lekarzy, pielęgniarki, policjantów, strażaków i drogowców. Zawierzamy Ci Maryjo, także misjonarzy i misjonarki i ich podróże po drogach i bezdrożach świata. Prowadź ich bezpiecznie, Maryjo, po misyjnych ścieżkach.

Pragniemy także wynagradzać szczerą i ufną modlitwą za tych kierowców, którzy spowodowali cierpienia i śmierć.

Przyjmij Matko, nasze zawierzenie i modlitwę, abyśmy byli świadkami Ewangelii.

Ty, która przyniosłaś na świat Chrystusa, pomóż nam nieść Jezusa Chrystusa innym ludziom, szczególnie tym, którzy Go jeszcze nie znają i wspomagaj nas na naszych drogach! Bądź nam zawsze Orędowniczką, abyśmy z Twoją pomocą zawsze bezpiecznie docierali do celu naszych podróży. Amen

Modlitwa za ofiary wypadków drogowych

Wszchemogący i miłosierny Boże, który jesteś naszym Stwórcą i Zbawcą. W Twoich rękach są nasze losy. Ty stale towarzyszysz nam w codziennych zmaganiach, wspierasz i prowadzisz w drodze ku Tobie. Wejrzyj łaskawie na tych, którzy nagle odeszli z tego świata i przyjmij do swego królestwa ofiary wypadków drogowych. Niech ich nagła śmierć stanie się bramą, przez którą wejdą do wspólnoty odkupionych krwią Twego Syna. W swym wielkim miłosierdziu obdarz ich radością wieczną, światłością i pokojem.

Otrzyj, o miłosierny Boże, łzy płaczących po stracie swych bliskich, i umocnij w nich błogosławioną nadzieję, że kiedyś spotkają się znów w Twoim królestwie, by razem wielbić Ciebie. Niech w trudnych chwilach żałoby znajdą pociechę w wierze i naszej miłości. Błogosław, Panie tym, którzy udzielają pomocy ofiarom wypadków drogowych. Umacniaj ich w trudnej i odpowiedzialnej służbie dla bliźnich.

Nas zaś, o Panie, zachowaj „od nagłej i niespodziewanej śmierci” na drogach i spraw, abyśmy zawsze mogli bezpiecznie do-trzeć do celu naszej podróży. Daj nam roztropność, która uchroni nas przed niepotrzebną brawurą i lekkomyślnością. Umocnij w nas ducha życzliwości dla innych uczestników ruchu i gotowości pomagania sobie.

Niech wszystkie drogi prowadzą nas do Ciebie, który jesteś naszą Drogą, Prawdą i życiem, w Jezusie Chrystusie Panu naszym. Amen.

Ty i ja na drodze

Niechronieni użytkownicy drogi

Wystarczy, że wychodząc z domu skorzystasz z chodnika, z ciągu pieszo-rowerowego, ze ścieżki rowerowej, z jezdni lub pobocza drogi, z parkingu przed blokiem lub przed supermarketem, stajesz według prawa – uczestnikiem ruchu drogowego. Należysz wówczas do grupy tzw. niechronionych uczestników ruchu drogowego. Niechronionych przez karoserię pojazdu i jego systemy bezpieczeństwa. Niewyobrażalnym jest, abyś nie miał oczekiwać w takiej sytuacji zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa ze strony kierujących pojazdami.

A czy przychodzi nam do głowy ta refleksja wówczas, gdy wsiadamy za kierownicę i rozpoczynamy jazdę? Czy przychodzi nam na myśl będąc w wygodnym wnętrzu pojazdu, że teraz staliśmy się bardziej uprzywilejowanie by przeżyć na drodze, niż inni: osoby piesze, osoby na rowerach, na hulajnogach, na wrotkach, na motocyklach? Prawdopodobieństwo zgonu niechronionego uczestnika ruchu drogowego zbliża się do 100% przy prędkości 50 km/h i wyższej, a po zderzeniu z samochodem jadącym z prędkości tylko 30 km/h dochodzi do poważnych obrażeń, a nawet do inwalidztwa.

Upadek człowieka z wysokości 1,5 m jest bardzo przykry i często powoduje bolesne obrażenia. Lecz gdy osoba uderzona przez samochód zostanie odrzucona na odległość kilku lub więcej metrów i uderzy o twardą nawierzchnię, konsekwencje są w każdym przypadku dramatyczne. A tak się dzieje bardzo często. Piesi stanowią aż 25% wszystkich ofiar śmiertelnych, choć sami powodują takie zdarzenia bardzo rzadko, tylko w 5% przypadków. 90% sprawców ich śmierci to kierujący pojazdami.

Co musi zrobić każdy kierowca, by nie stać się mimowolnym egzekutorem dla innej osoby, która jest pieszym, bo na przykład nie zdążyła jeszcze wsiąść do swojego samochodu? Co może każdy kierowca

zrobić dla swoich najbliższych, by nie musieli oni czekać na informację ze szpitala po wypadku? Co może kierowca zrobić by uniknąć oczekiwania na wyrok sądu w swojej sprawie o popełnienie przestępstwa drogowego? Co może jeszcze zrobić kierowca, aby jego rodzina nie musiała czekać długich lat i miesięcy na jego powrót z więzienia po odbyciu zasądzonej kary?

Każdy kierowca ma wybór. Każdy wrażliwy i inteligentny człowiek, o ile zachowuje uważność, trzeźwy osąd i ostrożność, ma możliwość rozeznania tego, co może być zagrożeniem na drodze. A może to być niedostosowana do warunków ruchu prędkość, chwilowe zamyślenie się, spoglądnięcie na ekran smartfona, krótka przerwa w obserwacji drogi, pobocza, skrzyżowania, przejścia dla pieszych, przejazdu dla rowerów, wyjazdu z parkingu itp. A kiedy taki dramatyczny wypadek się niestety wydarzy, niezależnie od bezmiaru cierpienia osoby poszkodowanej, sprawca wypadku będzie musiał z tym doświadczeniem zmagać się przez długie lata, bardzo często do końca swoich dni. Po wypadku słyszy się często bolesną skargę: „ja nie chciałem”, „ja nie zauważyłem”, „gdybym mógł to przewidzieć”. Wtedy jest już za późno.

Nikt nie chce być poszkodowanym w wypadku drogowym, nikt nie chce być jego ofiarą, ale także nikt nie chce być sprawcą ludzkiego nieszczęścia lub śmierci. Tak wiele i zarazem tak niewiele trzeba, aby tego uniknąć.

Popełnienie błędów większych lub mniejszych jest związane z zawodnością człowieka będącego w działaniu. Taka jest ludzka natura. Błędy mimowolne i czynności pomyłkowe zdarzają się nam częściej niż sądzimy, tyle że w większości przypadków ich nie zauważamy, gdyż nie powodują smutnych konsekwencji. A jednak się zdarzają i powodują tysiące nieszczęść. Błędy i zaniedbania ze strony kierowców są potencjalnym zagrożeniem dla innych. Jadący pojazd posiada ogromną energię kinetyczną. W razie zagrożenia nie da się go natychmiast zatrzymać w miejscu. To dlatego właśnie niechronieni uczestnicy ruchu są najbardziej zagrożeni.

Oczywistym jest, że podobnie gorący apel o ostrożność trzeba skierować także do niech: pieszych rowerzystów, motocyklistów itp. By dać innym i sobie większe bezpieczeństwo na drodze zapoznajmy się z wprowadzonymi ostatnio zmianami w przepisami ruchu. Są one po to, abyśmy byli dla siebie maksymalnie przewidywalni. Nie ulegajmy złudnemu przekonaniu, że gdy nie ma na ulicy lub na drodze stróża prawa, to wolno nam więcej, że w takim przypadku mandat nam nie grozi, ani za wejście na jezdnię w miejscu zabronionym, ani za jazdę rowerem przez przejście dla pieszych, ani za nieostrożne wychodzenie na drogę zza obiektu ograniczającego nam widoczność. A gdy już z pieszego stajemy się kierowcą samochodu, dostosujmy prędkość i nasze stuprocentowe skupienie do aktualnej sytuacji drogowej. Powściągnijmy emocje. Pomyślmy o tym, że każdy ma tylko jedno życie i nikt nie ma prawa tego życia odbierać, nawet przez nieuwagę. Szanujmy i zatroszczmy się o siebie wzajemnie w ruchu drogowym. Zwalniajmy. Ustępujmy pierwszeństwa. Upewniamy się, że jest bezpiecznie. Przepuszczajmy pieszych i rowerzystów. Bądźmy dla siebie wyrozumiali. Dziękujmy miłym gestem lub uśmiechem za okazaną życzliwość i uprzejmość. W tych trudnych czasach wzmocnijmy własną empatię i radość ze współdziałania z drugim człowiekiem. Szerokiej i bezpiecznej drogi dla wszystkich!

*Dr Waldemar Chromiński**

* Dr Waldemar Chromiński jest psychologiem transportu drogowego, wykładowcą, szkoleniowcem i kierownikiem ośrodka badawczo-edukacyjnego „Psychologos”

„Otoczmy troską życie na naszych drogach”

Nadmierna prędkość

Wiemy jak wielu ludzi ginie w wypadkach na naszych polskich drogach. Ludzie wierzący nie mogą być obojętni na ten wielki narodowy problem. Pamiętajmy, że wypadek to nie jest przypadek, zawsze ma jakąś przyczynę, jakiegoś sprawcę. Musimy zdawać sobie sprawę z tego, że nadmierna prędkość to główny problem u bardzo wielu kierowców. W ciągu ostatnich 10 lat w Polsce zdarzyło się ponad 332 tys. wypadków drogowych, w których zginęło ponad 31 tys. osób, a po-nad 400 tys. zostało rannych. (dane z KGP, KRBRD).

Otoczmy więc zdecydowanie większą troską życie na naszych drogach! Dobrze wiemy, że nadmierna prędkość jest u nas głównym problemem bezpieczeństwa ruchu drogowego:

- *nadmierna prędkość zwiększa prawdopodobieństwo wystąpienia wypadku,*
- *nadmierna prędkość powoduje, że skutki wypadku są bardzo poważne,*
- *nadmierna prędkość nie jest kwestią przypadku, lecz świadomym zachowaniem kierowcy,*
- *obniżenie prędkości jazdy zawsze prowadzi do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego,*
- *nadmierna prędkość stanowi śmiertelne zagrożenie dla niechronionych użytkowników dróg: pieszych i rowerzystów, dzieci i dorosłych, osób niepełnosprawnych i starszych!*

Wiemy, że ten problem dotyczy też bardzo wielu z nas ludzi wiary. Niech przemówią do nas te policyjne statystyki: w miastach i małych miejscowościach ponad 85% kierowców przekracza dozwoloną prędkość – mimo obowiązującego ograniczenia do 50 km/godz. średnia prędkość pojazdów przejeżdżających przez niewielkie miejscowości to 76 km/godz. Stanowi to śmiertelne zagrożenie zwłaszcza dla niechronionych uczestników ruchu. Piesi stanowią 34% zabitych w wypadkach, co wciąż stanowi największy odsetek spośród wszystkich krajów Unii Europejskiej. Według badań spadek średniej prędkości o 5% powoduje spa-dek ogólnej liczby wypadków o 10% , a wypadków śmiertelnych aż o 20 %.

Zły stan bezpieczeństwa na polskich drogach nie jest fatum. Można go zdecydowanie poprawić pod warunkiem, że pojęcia bezpieczeństwa ruchu drogowego nie będziemy ograniczać do stanu dróg i zdobyczy technologicznych zastosowanych w samochodach czy warunków panujących na drogach. Pamiętajmy, że przyczyną 80% wypadków jest błąd człowieka, a badania europejskie wykazują, że blisko 25% wypadków jest skutkiem błędnej oceny prędkości przez kierowcę. „Kto zna Chrystusa, ten zachowuje ostrożność na drodze. Nie myśli jedynie o sobie i o tym, aby jak najszybciej dotrzeć do celu. Widzi osoby, które towarzyszą mu na drodze, każda ze swym własnym życiem, z pragnieniem dotarcia do celu, i z własnymi problemami. Widzi w nich braci i siostry, dzieci Boże, oto postawa, która wyróżnia chrześcijańskiego kierowcę.” (Papieska Rada Duszpasterstwa Podróżujących i Migrantów). Patron podróżnych i kierowców Święty Krzysztof to „niosący Chrystusa” – poprzez pomoc drugiemu człowiekowi my też tego Chrystusa zanosimy, przybliżamy ludziom i co więcej stajemy się Jego rękami czyniącymi dobro tu na ziemi.

Papież Franciszek uczy „w pewien sposób możemy powiedzieć, że od dnia chrztu każdy z nas otrzymuje nowe imię, oprócz tego, które nadają nam mama i tata, a tym imieniem jest „Cristoforos” [Krzysztof], wszyscy jesteśmy krzysztofami. Co to znaczy: wszyscy jesteśmy tymi, „którzy niosą Chrystusa” (Katecheza Papieża Franciszka, 30.01.2016).

(z Książeczki Kierowców, str. 6-10)

REALIZACJA POMOCY MISYJNEJ MIVA Polska

Lekarze dusz w Burundi i Rwandzie

Wywiad z misjonarzem karmelitańskim w Burundi – z o. Pawłem Porwitem OCD

M.S.: Polscy Karmelici świętowali w ubiegłym roku 50-lecie obecności na misjach w Rwandzie i Burundi. Jakie dzieła karmelitańskie prowadzone są w tych Państwach? Jak zmieniły się Wasze misje na przestrzeni tych lat?

o. Paweł Porwit OCD: *Jako karmelici bosci jesteśmy obecni w Burundi od 1971 roku z małą przerwą - kiedy to misjonarze musieli opuścić kraj. Wtedy też, w 1984 powstają nasze misje w Rwandzie. Nasze pierwsze dzieła to klasyczna działalność parafialna, czyli duszpasterstwo sakramentalne. Obecnie pracujemy w dwóch parafiach: Musongati (Burundi) i Gahunga (Rwanda). Działalność duszpasterska dzisiaj różni się jednak od tej sprzed laty. W Musongati powstaje sanktuarium Maryjne (ośrodek kultu Matki Bożej Szkaplerznej) a w Gahunga rozszerzamy kult Jezusa Miłosiernego.*

W miarę rozwoju Kościoła lokalnego, który obecnie posiada już swoje struktury mogliśmy bardziej zaangażować się w pracę formacyjną. Mam tu na myśli nasze dwa centra duchowości: Butare w Rwandzie i Gitega w Burundi. W tych domach proponujemy świeckim, osobom zakonnym oraz kapłanom różnego rodzaju sesje, rekolekcje, dni skupienia. Przyjmujemy grupy oraz osoby indywidualne, którym towarzyszymy duchowo. Osobiście ta posługa bardzo nas – misjonarzy buduje, gdyż jesteśmy dyskretnymi świadkami dojrzałej wiary wielu Burundyjczyków i Rwandyjczyków.

Nasza misja to także formacja lokalnych powołań oraz praca z kandydatami do naszego Zakonu. Ponadto animacja bractw szkaplerznych, Świecki Zakon, towarzyszenie naszym siostronom karmelitankom bosym – Mniszkom klauzurowym (3 wspólnoty). Gama naszej działalności wciąż się rozszerza. Mając wielu współpracowników Burundyjczyków i Rwandyjczyków współpracujemy z Radio Maryja w Rwandzie i Burundi, gdzie animowane są audycje w językach lokalnych : kirundi i kinyarwanda.

Wśród nowych inicjatyw, które podjęliśmy całkiem niedawno jest duszpasterstwo przez Internet. W tej przestrzeni, która staje się coraz bardziej popularna promujemy duchowość karmelitańską i prowadzimy formację biblijną. W ostatnim czasie rozpoczęliśmy także duszpasterstwo młodzieży organizując cykl spotkań dla studentów, festiwale chórów młodzieżowych oraz festiwale kulturowe.

To co się zasadniczo nie zmieniło na przestrzeni lat, to nasze dzieła charytatywne: finansowanie nauki ubogich uczniów, pomoc młodzieży kształcącej się zawodowo, wsparcie dla osób chorych.

Jednym z wymiarów duchowości karmelitańskiej jest włączenie świeckich w służbę Kościoła m.in. poprzez tzw. świecki zakon.

M.S.: W jaki sposób w krajach Afrykańskich udaje się Wam, misjonarzom karmelitańskim angażować świeckich w służbę w Kościele, także młodych i jakie są pola zaangażowania?

o. Paweł Porwit OCD: *Podzielę się moim spostrzeżeniem. Otóż mam wrażenie, że duchowość karmelitańska jest bardzo atrakcyjna dla Burundyjczyków i Rwandyjczyków, którzy z natury nie są zbyt ekstrawertywni (nawet jeżeli lubią dużo mówić). Z jednej strony charakteryzuje ich znaczna rezerwa, z drugiej głębia i wrażliwość na świat wewnętrzny.*

Karmel ma tutaj wielu sympatyków. Jak magnez działa św. Teresa od Dzieciątka Jezus. Peregrynacja jej relikwii w obu krajach w dużej mierze była zorganizowana z pomocą osób świeckich. Rodzina karmelitańska to : Świecki Karmel w Rwandzie, Przyjaciele Karmelu w Burundi, liczne bractwa szkaplerzne oraz młodzież. Oni uczestniczą w naszej misji najpierw poprzez modlitwę, następnie wspierają nas materialnie i wreszcie angażują się bezpośrednio: koordynują dzieła charytatywne i duszpasterskie, bardzo pomagają nam w promowaniu różnych inicjatyw tam, gdzie są – czyli w szkołach, w parafiach, w innych grupach.

M.S.: Istotną sprawą w zaangażowaniu ludzi świeckich w Kościele odgrywa formacja duchowa. Wiem, że w Waszej karmelitańskiej działalności misyjnej mocno kładziecie nacisk na duchową formację świeckich? W jaki sposób to czynicie?

o. Paweł Porwit OCD: Centra duchowości prowadzone przez naszych braci to przede wszystkim przestrzeń i szkoła modlitwy. Staramy się stwarzać jak najlepsze warunki do spotkania z Bogiem. Nasz dom w stolicy Burundi (Bujumbura) jest dobrze zanany z całodniowej adoracji Najświętszego Sakramentu oraz możliwości spowiedzi. Dom rekolekcyjny w Butare (Rwanda) cieszy wielkim zainteresowaniem rekolekcjami tematycznymi. W Gitega (Burundi) organizujemy z młodzieżą i dla młodzieży całoroczny cykl formacyjny w dziedzinie leadership, formację liturgiczną chórzystów oraz formację biblijną dla wszystkich. Nasze parafie troszczą się o formację katechistów, a wielu braci jest zaangażowanych w indywidualne kierownictwo duchowe. Staramy się także formować słowem pisany przez publikacje książkowe.

M.S.: Zatrzymajmy się na chwilę przy katechistach, których posługę Papież Franciszek ostatnio szczególnie docenił, ustanawiając specjalną posługę katechisty. Na czym polega posługa katechisty w waszym regionie? Czym najczęściej zajmują się oni w Waszych wspólnotach kościelnych? Jak ważna jest ich służba w Kościele w Afryce?

o. Paweł Porwit OCD: Katechiści to siła napędowa każdej wspólnoty parafialnej. Przeciętna parafia posiada około 5 kaplic dojazdowych, gdzie kapłani nie są w stanie dotrzeć w każdą niedzielę. To dzięki katechistom, odbywają się regularne celebracje liturgiczne. Parafia jest sprawnie koordynowana, a wierni mogą liczyć na systematyczną formację. To oni, oprócz zwykłej katechezy prowadzą spotkania grup modlitewnych, mobilizują parafian i organizują zbiórki charytatywne, przekazują komunikaty i ogłoszenia parafialne, prowadzą kapłanów do chorych, dbają o miejsca kultu (remonty i naprawy kaplic), prowadzą kancelarie parafialne kaplic dojazdowych. Będąc w terenie doskonale znają sytuację wielu rodzin i w ten sposób są bezcenni we współpracy z proboszczami.

M.S.: W ostatnim czasie Wasi misyjni katechiści otrzymali od MIVA Polska pomoc w zakupie rowerów oraz motocykli. Jak ważne dla nich jest to narzędzie posługi?

o. Paweł Porwit OCD: Dla katechistów, którzy pracują w parafiach, gdzie kaplice dojazdowe są rozproszone w odległości od 15 do 30 km, własny rower to skarb, o który dba się, by był sprawny jak najdłużej. Dzięki środkom otrzymanym z MIVA Polska zakupiliśmy 75 rowerów i 5 motocykli. Będą one służyły katechistom, koordynatorom oraz liderom grup animowanych przy naszych ośrodkach. To zaoszczędzi ich czas i siły, a także pomoże w sprawnym i bardziej punktualnym docieraniu do wiernych.

Jesteśmy niezmiernie wdzięczni za ten pomoc. Katechiści poczuli się niesamowicie dowartościowani i jeszcze bardziej zmotywowani w swojej misji. Dziękujemy z całego serca.

M.S.: Dzisiaj Europa i świat żyje wojną na Ukrainie. Rwanda i Burundi w XX wieku doświadczyły okrucieństwa wojen. Od ostatniej bratobójczej wojny między Tutsi i Hutu w Rwandzie minęło już prawie 30 lat. Jak mocno tamte wydarzenia wpłynęły na lokalną społeczność oraz na wspólnoty kościelne w tych krajach?

o. Paweł Porwit OCD: *Trzeba powiedzieć, że to jest okrutna trauma społeczna a uzdrowienie dokonuje się powoli – bardzo powoli. Wojny w Europie to w większości przypadków wojny dwóch lub kilku krajów, gdzie wróg przybywa z zewnątrz. W przypadku konfliktów plemiennych wrogiem stawał się sąsiad, kolega z pracy, ze szkoły – osoba dobrze znana. Podziały były na tyle silne, że potrafiły stawiać kapłanów i osoby zakonne po różnych stronach barykady. Jednocześnie ekstremalne sytuacje ujawniły postawy heroizmu i wierności jak w przypadku burundyjskiego biskupa Joachima Ruhuna, czy też Rwandyjskiego małżeństwa (Tutsi - Hutu) Cypriana i Dafrozy. Kościół w Burundi i Rwandzie ma swoich świętych, którzy niosą przesłanie dla całego świata.*

M.S.: Czy pozostały jeszcze rany po wojnach w Rwandzie i Burundi? Według Ojca doświadczenia w jaki sposób możemy pomóc osobom, które przeżyły wojnę?

o. Paweł Porwit OCD: *Myślę, że tak. Tych ran jest jeszcze wiele. Pojednanie to proces, który już się rozpoczął i trwa. Myślę, że to jedna ze szczególnych misji tutejszego Kościoła. Na poziomie społecznym to cierpliwe uczenie się sztuki dialogu i edukacja młodzieży. Rodzice młodej generacji Burundyjczyków i Rwandyjczyków przeżyli traumę społeczną. Nie ma praktycznie rodziny, która nie straciłaby kogoś ze swoich bliskich w wyniku ludobójstwa i wojny domowej. O tej przeszłości mówi się rzadko, a prawie wcale nie dotyka się tematu w sposób otwarty i obiektywny. Jest to historia, której nie chce się pamiętać i która wciąż należy do sfery tabu. Negatywne skutki wywołane napięciami przejawiają się obecnie w postawach młodego pokolenia, gdzie dominuje: brak zaufania i otwartości, nieumiejętność komunikowania i podejmowania dialogu społecznego, agresja pasywna, lęk, uprzedzenia, niepewność siebie, brak inspiracji w budowaniu przyszłości. Do tego dochodzi bardzo niski poziom edukacji, który utrudnia świadome wejście w proces. Młodzi często nie znają swojej historii.*

W pracy z młodzieżą organizujemy inicjatywy kulturowe i integracyjne, których celem jest wzmocnienie pozytywne i motywacyjne młodego pokolenia. Chcemy pomóc osobom młodym w budowaniu pozytywnej wizji przyszłości (formacja liderów chrześcijańskich, festiwale młodzieżowe, spotkania modlitewne).

Wymiar pracy indywidualnej, jest tu chyba najtrudniejszy. Uzdrowienie pamięci to duchowa droga, na której potrzeba przewodników. Staramy się także dobrze formować naszych braci - mam na myśli karmelitańskie powołania w Burundi i Rwandzie. To oni będą towarzyszyć kolejnym pokoleniom Rwandyjczyków i Burundyjczyków w budowaniu jedności i pokoju. Już sam fakt życia w jednej wspólnocie braci różnego pochodzenia (jedni Tutsi, inni Hutu) z dwóch różnych krajów (Rwanda i Burundi) jest znakiem, którzy przemawia.

M.S.: Karmelici na Ukrainie prowadzą narodowe Sanktuarium w Berdyczowie. Czy kontaktował się Ojciec ze współbraćmi z regionu ogarniętego wojną? Jakie słowa otuchy możemy im przekazać?

o. Paweł Porwit OCD: *Tak, rozmawiałem z ojcem Józefem Kucharczykiem, który obecnie przebywa w Kijowie i na miejscu koordynuje pomoc dla poszkodowanych na Ukrainie. Obecnie wysiłki logistyczne naszych braci koncentrują się w trzech sektorach:*

- sprowadzanie lekarstw dla rannych

- pomoc w organizacji wyjazdu dla tych którzy chcą się schronić w Polsce

- pomoc dla tych, którzy pozostają na miejscu: zakup żywności i niezbędnych środków do życia

Ich i nasze zadanie to modlić się o pokój. Bracia z Berdyczowa i Kijowa pozostali na miejscu, aby być dla wszystkich, którzy potrzebują pomocy. Tam ludzie wiedzą, że w naszych murach mogą poczuć się bezpiecznie - szczególnie w czasie bombardowania.

My będąc w Afryce zapewniamy ich o naszej codziennej modlitwie spod Równika i zapraszamy do niej także naszych wiernych z Rwandy i Burundi. W Kijowie jest o. Marek Gromotka, który kiedyś także posługiwał na misjach. Czujemy się blisko, staramy się śledzić wydarzenia i jednoczymy się w modlitwie o pokój.

Rwandyjskie przysłowie mówi: „Imana y’i Rwanda yirwa mu kindi gihugu, ariko ku mugoroba igataha i Rwanda” - Bóg w ciągu dnia przechadza się po świecie, ale na noc wraca do Rwandy. Wyraża ono myśl, że Bóg chroni i strzeże w czasie zagrożenia (symboliczna noc) domy i życie Rwandyjczyków. Nasze słowa otuchy to po prostu zapewnienie, że nasze życie jest w rękach Boga.

M.S.: **Wszelka pomoc którą MIVA Polska przekazała na wsparcie zakupu rowerów i motocykli do karmelitańskich misji pochodzi od Darczyńców MIVA. Dzisiaj w Polsce wiele osób pomaga również uchodźcom wojennym z Ukrainy. Jak postrzegacie z daleka tę pomoc innym, którzy cierpią ból, prześladowanie, niedostatek?**

o. Paweł Porwit OCD: *Myślę, że dzisiaj walka nie toczy się tylko o pozycję wielkich mocarstw na mapie geopolitycznej świata, ale o to, by ocalić człowieczeństwo. To jest prawdziwa walka i wysiłek, który dokonuje się w ludzkich sercach. Jestem bardzo dumny z Polaków, którzy stanęli na wysokości zadania angażując się spontanicznie w pomoc. Pomagać uchodźcom, to ocalić człowieka stworzonego na obraz i podobieństwo Boga. Dzięki temu, że Polacy pomagają, wielu ludzi przytłoczonych zwątpieniem nie zapomni w sercu, że Bóg jest dobry.*

Bardzo dziękujemy za rozmowę i prosimy o modlitwę w intencji pokoju na całym świecie oraz za wszystkich, którzy pomagają potrzebującym.

Rozmawiał: Mateusz Sigiel z biura MIVA Polska

Pomoc MIVA Polska w 2021 roku

Niesiemy Chrystusa z pomocą środków transportu jest mottem, które towarzyszy MIVA Polska w realizacji zadań, do których została powołana: troska o wyposażenie misjonarzy i misjonek w krajach misyjnych w środki transportu. Są one podstawowymi narzędziami w ich misyjnym posługiwaniu. Oprócz działalności *stricte* ewangelizacyjnej, a więc sprawowania sakramentów, celebracji Mszy św. i innych nabożeństw oraz nauczania katechetycznego, misjonarze angażują się w działalność edukacyjną, opiekę zdrowotną, prowadzą działalność charytatywną i świadczą pomoc na rzecz rozwoju. Te formy działalności są realizacją przykazania miłości i zarazem znakiem Bożej miłości, która jest sercem całej działalności misyjnej. W czasach pandemii pojazdy misjonarzy umożliwiają transport chorych, dostarczanie leków i pomocy żywnościowej.

Pomoc MIVA Polska w 2021 roku w liczbach

- Liczba zrealizowanych projektów: **137**
- Liczba zakupionych pojazdów: **1336**
- Liczba krajów świata, w których były realizowane projekty: **35**
- Łącznie przekazana przez MIVA Polska suma na misyjne pojazdy : **1.013.168 Euro**

PROJEKTY SZCZEGÓLNE MIVA w 2021 (w ramach całości)

- „**Promienie Miłosierdzia**” - **wózki dla niepełnosprawnych na misjach**. Zostało zakupionych 702 wózków inwalidzkich w ramach 45 projektów. **Suma przekazana: 106.406 Euro**
- „**uCZYNeK WIARY**” - **rowery i motocykle dla katechistów misyjnych**. W ramach 8 projektów zostało zakupionych 205 rowerów, 14 motocykli i 6 silników do łodzi. **Suma przekazana: 37.050 Euro**
- „**Blżej do szkoły**” - **rowery dla uczniów w Afryce**. Zostało zakupionych 320 rowerów w ramach 4 projektów: RCA (50), Gambia (100), Czad (120), Togo (50). **Suma przekazana 37.564 Euro**
- „**Ratujemy Życie**” - **Misyjny Ambulans**. Zostały zakupione 3 ambulanse do: Centrum Zdrowia św. Łukasza w Kifangondo w Angoli, Ośrodka Zdrowia Sióstr Służebniczek w Figuil w Kamerunie oraz do Ośrodka Zdrowia Sióstr Albertynek w Ivirgarzama w Boliwii. **Suma przekazana: 78.668 Euro**

AFRYKA (i MADAGASKAR) W Afryce MIVA Polska w 2021 roku zrealizowała **77 projektów** w 23 krajach. Zostało zakupionych 26 samochodów terenowych i osobowych; 2 ambulanse; 2 busy; 11 motocykli dla misjonarzy; 1 motocykl trójkołowy ze skrzynią ładunkową; 13 motocykli i 205 rowerów dla katechistów; 320 rowerów dla uczniów; 310 wózków inwalidzkich; 2 rowery dla szpitala; 1 traktor z przyczepą; 1 łódź z silnikiem; 1 silnik do łodzi; 3 konie z powozami. W Afryce pracuje obecnie 695 misjonarzy i misjonek.

AMERYKA POŁUDNIOWA

Na kontynencie latynoamerykańskim w 8 krajach zostało zrealizowanych **45 projektów**. Zakupiono 20 samochodów terenowych i osobowych; 303 wózki inwalidzkie; 1 motocykl i 6 silników do łodzi dla katechistów i animatorów pastoralnych; 1 ambulans; 1 motoriksza.

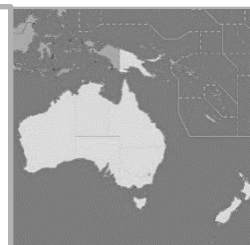
W krajach Ameryki Łacińskiej pracuje obecnie 727 misjonarzy z Polski: 377 zakonników, 156 kapłanów diecezjalnych, 176 sióstr zakonnych i 18 osób świeckich.

AZJA W krajach azjatyckich MIVA Polska zrealizowała **10 projektów**. Zakupiono 6 samochodów terenowych i osobowych; 2 busy; 47 wózków inwalidzkich. 8 projektów była przeznaczona do Kazachstanu. Dwa pozostałe do Mongolii i Bangladeszu. Aktualnie w Azji pracuje 301 misjonarzy z Polski, z czego w Kazachstanie — 99: 38 księży diecezjalnych, 16 zakonników; 42 siostry zakonne i 3 osoby świeckie.

OCEANIA

Na wyspach Oceanii w Papui Nowej Gwinei zrealizowanych było **5 projektów**. Zostały zakupione następujące pojazdy: 1 samochód terenowy do celów medycznych i 1 do celów duszpasterskich, 1 traktor do prac rolnych i transportowych oraz 42 wózki inwalidzkie. W Papui Nowej Gwinei pracuje obecnie 62 polskich misjonarzy: 43 zakonników; 11 kapłanów diecezjalnych tzw. *Fidei Donum*, 7 sióstr zakonnych i 1 osoba świecka. Wśród nich są 2 polscy biskupi misyjni.

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska w 2021

RAPORT WPŁAT z diecezji z Akcji św. Krzysztof - 1 gr za 1 km

	2020	2021
ARCHIDIECEZJA BIAŁOSTOCKA	130 258,53 zł	143 855,01 zł
ARCHIDIECEZJA CZĘSTOCHOWSKA	91 604,27 zł	119 872,70 zł
ARCHIDIECEZJA GDAŃSKA	40 050,00 zł	61 079,00 zł
ARCHIDIECEZJA GNIEŹNIEŃSKA	69 199,39 zł	69 748,22 zł
ARCHIDIECEZJA KATOWICKA	168 806,38 zł	208 948,62 zł
ARCHIDIECEZJA KRAKOWSKA	394 357,09 zł	486 814,49 zł
ARCHIDIECEZJA LUBELSKA	62 558,00 zł	55 308,00 zł
ARCHIDIECEZJA ŁÓDZKA	56 243,56 zł	74 562,95 zł
ARCHIDIECEZJA POZNAŃSKA	218 579,58 zł	217 083,52 zł
ARCHIDIECEZJA PRZEMYSKA	73 737,55 zł	84 393,67 zł
ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAM.	52 609,12 zł	61 711,58 zł
ARCHIDIECEZJA WARMIŃSKA	38 365,40 zł	37 241,00 zł
ARCHIDIECEZJA WARSZAWSKA	29 711,30 zł	40 573,91 zł
ARCHIDIECEZJA WROCŁAWSKA	109 838,21 zł	109 902,42 zł
DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA	136 003,68 zł	182 335,38 zł
DIECEZJA BYDGOSKA	29 513,40 zł	35 355,50 zł
DIECEZJA DROHICZYŃSKA	37 508,50 zł	30 515,67 zł
DIECEZJA ELBLĄSKA	20 577,12 zł	24 871,06 zł
DIECEZJA EŁCKA	66 097,30 zł	90 090,58 zł
DIECEZJA GLIWICKA	55 909,38 zł	46 252,00 zł
DIECEZJA KALISKA	96 388,78 zł	95 540,60 zł
DIECEZJA KIELECKA	154 524,35 zł	207 776,22 zł
DIECEZJA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA	32 979,60 zł	42 069,91 zł
DIECEZJA LEGNICKA	44 255,20 zł	50 110,36 zł
DIECEZJA ŁOMŻYŃSKA	80 724,45 zł	94 762,35 zł
DIECEZJA ŁOWICKA	22 469,23 zł	22 050,00 zł
DIECEZJA OPOLSKA	56 555,45 zł	69 728,10 zł
DIECEZJA PELPLIŃSKA	111 178,17 zł	117 500,57 zł
DIECEZJA PŁOCKA	75 344,06 zł	42 275,80 zł
DIECEZJA RADOMSKA	73 033,51 zł	93 735,64 zł
DIECEZJA RZESZOWSKA	139 737,60 zł	85 595,00 zł
DIECEZJA SANDOMIERSKA	81 982,83 zł	98 518,86 zł
DIECEZJA SIEDLECKA	120 974,40 zł	162 497,13 zł
DIECEZJA SOSNOWIECKA	53 441,00 zł	61 661,00 zł
DIECEZJA ŚWIDNICKA	20 266,22 zł	27 735,77 zł
DIECEZJA TARNOWSKA	214 948,40 zł	254 190,50 zł
DIECEZJA TORUŃSKA	57 414,40 zł	54 043,51 zł
DIECEZJA WARSZAWSKO-PRASKA	10 412,34 zł	16 357,32 zł
DIECEZJA WŁOCŁAWSKA	60 369,33 zł	73 841,20 zł
DIECEZJA ZAMOJSKO-LUBACZOWSKA	67 577,98 zł	86 971,50 zł
DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZ.	57 655,11 zł	54 797,72 zł
ORDYNARIAT POŁOWY	8 220,00 zł	8 510,00 zł
	3 521 980,17 zł	3 855 736,75 zł

Podziękowanie za motocykl do parafii San Felipe w Soritor – Amazonia Peru

„Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, utrzesioną i opływającą wsypią w zanadru wasze. Odmierzą wam bowiem taką miarą, jaką wy mierzycie”. (Łk 6, 38)

Słowa Chrystusa nieustannie zachęcają nas do czynienia dobra, bo ono zawsze ubogaca, zarówno czyniącego owe dobro, jak i adresatów tego czynu. To niesamowicie proste przesłanie Jezusa wcielone w życie, przynosi wiele radości i wyzwala nowe pokłady sił do wypełniania kolejnych wyzwań podejmowanych każdego dnia. Wiele razy, w moim misyjnym posługiwaniu, dane jest mi doświadczać mocy tejże zachęty Chrystusowej, realizowanej w życiu przez tak licznych ludzi o dobrym i wrażliwym sercu, niosącym wieloraką pomoc swoim bliźnim.

Z wielką radością pragnę złożyć serdeczne podziękowania zarówno wszystkim pracownikom MIVA Polska za ich pracę, jak również wszystkim Darczyńcom i Ofiarodawcom MIVA Polska za Dar Serca składany w ramach Akcji MIVA Polska: „Jeden grosz za 1 kilometr”, „Z Ewangelią na motorze”, „Akcja Św. Krzysztof”, „Rower dla Katechisty” i wielu innych akcjach prowadzonych przez MIVA.

Drodzy Darczyńcy i Ofiarodawcy MIVA Polska

Powołanie misyjne jest odpowiedzią daną Bogu wskutek uprzednio otrzymanego obdarowania Jego Miłością. Apostołowie Piotr i Jan, przywołani przed Sanhedryn wyrażają to w prostocie swego serca: „Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” (Dz 4, 20). Przynaglenni otrzymaną Miłością, dzielą się Nią i niosą Ją innym. Każdy z nas może mieć udział w tym dziele świadczenia o Bożej Miłości danej nam w sposób doskonały w Jezusie Chrystusie. Dla nas chrześcijan, dawanie świadectwa jest nieustanną misją, zwłaszcza dzisiaj, w świecie z deficytem życia Bożą Miłością. Wasza modlitwa za nas i ofiara, jest dla nas misjonarzy wyrazem Waszego przeżywania Bożej Miłości na co dzień. Miłości dającej siłę i pokój serca, choć nie raz, życie naznaczone jest bólem i cierpieniem. Jako misjonarz, mogę być świadkiem jak podarowany i otrzymany dar zmienia i ubogaca, tak jednych jak i drugich.

Pragnę gorąco i serdecznie podziękować Wam za wsparcie jakiego udzieliliście dla naszej Misji, poprzez MIVA Polska. Dzięki Waszej ofierze mogliśmy zakupić motocykl dla naszej parafii San Felipe w Soritor – Amazonia Peru. Już służy nam wielką pomocą w docieraniu do wiosek i osad, gdzie wcześniej trzeba było iść na pieszo od 2 do nawet 11 godzin. Dzięki temu łatwiej, szybciej i mniej zmęczeni możemy docierać do naszych parafian z postugą duszpasterską. W imieniu własnym, jak i moich współtowarzyszy:

ks. Radosława Kowalskiego i Piotra Boguty – obaj z diec. Białostockiej, wyrażam wielką wdzięczność za Wasz dar i świadectwo życia Bożą Miłością i tym samym, że zechcieliście dzielić razem z nami trud i radość w misyjnym posługiwaniu. Bóg zapłać!

Niech Dobry Pan Bóg, Wam błogostawi na drogach życia, dając łaskę zawsze bezpiecznego powrotu do domu, a św. Krzysztof i Anioł Stróż swą opieką i wstawiennictwem zawsze czuwają nad Wami. Szczęść Boże!

*Ks. Paweł Chudzik FD Opole
Soritor, Prałatura Moyobamba, Peru*

Wdzięczność za samochód i traktor do Ośrodka dla Trędowatych Jeevodaya w Indiach

W imieniu wszystkich mieszkańców Ośrodka dla Trędowatych Jeevodaya pragnę serdecznie podziękować za okazane wsparcie finansowe, które umożliwiło zakup nowego traktora i nowego samochodu. Jak wielka to pomoc nie muszę nikogo przekonywać. W naszym Ośrodku, który jest samowystarczalną osadą, potrzebujemy wszystkiego. Sami bowiem uprawiamy pola, żyjemy z pracy naszych rąk. Sami też musimy wszystko dostarczyć do Ośrodka, a także na wezwanie dojechać do potrzebujących. Jeevodaya udziela pomocy medycznej osobom dotkniętym trędem i ubogim, a także prowadzi działalność edukacyjno-wychowawczą, całkowicie nieodpłatnie.

Żyjemy przede wszystkim z dobrodziejstwa naszych Ofiarodawców. Od 50 lat staramy się służyć trędowatym wedle wzoru jaki pozostawił nam założyciel miejsca, kapłan i lekarz Adam Wiśniewski SAC. Tak oto realizujemy słowa Pana Jezusa Chrystusa: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8). Księża, kadra medyczna, nauczyciele, wolontariusze oraz stali mieszkańcy Ośrodka, wspólnie prowadzimy to dzieło, obfitujące w nadzieję na lepsze i godne życie naszych podopiecznych i wychowanków. Praca i obecność wśród trędowatych zmieniają nasze życie. Zaczynamy obfitować w miłość. I tak dary materialne zamieniają się w duchowe, a spełnianie podstawowych posług wobec naszych chorych uczy ich i nas, że oprócz trędzaka - skandalu XXI wieku - istnieje jeszcze na świecie drugi człowiek, który ma być i chce być obliczem samego Boga.

Głęboko wdzięczni zapewniamy o modlitwie za Darczyńców w każdą pierwszą sobotę miesiąca. w intencjach Ofiarodawców na to konkretne dzieło. Modlimy się o bezpieczeństwo kierowców i wszystkich użytkowników dróg, o potrzebne łaski Boże.

Dr Helena Pyz

Misjonarka, Lekarz i skarbnik Ośrodka Rehabilitacji Trędowatych Jeevodaya, Indie

Wdzięczność za samochód terenowy do misji Figuil w Kamerunie

Drodzy w Chrystusie Panu kierowcy i dobroczyńcy MIVA Polska !

Dar drugiego człowieka nie zawsze jest doceniany. Nikt z nas nie żyje dla samego siebie, wręcz przeciwnie, jesteśmy dla siebie darem, jeden dla drugiego. Misjonarz jest tym, który doświadcza w codzienności, jak wielkim darem jest drugi człowiek. Bóg czyni wielkie dzieła, ale daruje nam je przez ręce i serce drugiego człowieka, tego właśnie doświadczyliśmy otrzymując Waszą pomoc na zakup samochodu do naszego domu w Figuil- Kamerun.

Służymy tutejszej ludności już od 47 lat. Naszą misją jest głoszenie Dobrej Nowiny o Jezusie słowem i czynem. Toteż to posługiwanie wśród dzieci (mamy 5 przedszkoli), wśród chorych w 20 środkach zdrowia, w katechizacji, animacji we wioskach, możemy wypełniać dzięki Wam, Drodzy Dobroczyńcy, którym zawdzięczamy zakup auta dla naszej misji, tak bardzo potrzebnego w tej posłudze. Na to auto czekałyśmy 1,5 roku, szukając dobrych serc, które nam pomogą. Dziękujemy Wam z całego serca za hojność i zrozumienie. Trzeba wiedzieć, że najbliższe miasto, gdzie udajemy się na zakupy jest oddalone o 95 km od Figuil. Toteż widzicie jak cenny jest samochód w tutejszych odległościach. Auto to służy do naszego apostołstwa we wioskach, różnych animacjach, do przywożenia leków do naszego ośrodka zdrowia, do wizyt siostry przełożonej regionalnej w naszych wspólnotach, szczególnie gdzie drogi są trudne do pokonania. Nasza radość i wdzięczność są ogromne. Można powiedzieć, że czynimy "wielkie dzieła" dzięki hojności Waszych serc.

Kochani Dobroczyńcy i Kierowcy dziękujemy Wam z całego serca często za ten „wdowi grosz”, który przyczynia się do lepszego życia innych. Serdecznie Bóg zapłać za Waszą dobroć i dzielenie się tym, czym możecie. Dziękujemy Wam za każdą ofiarę, modlitwę za tutejszy Kościół, powołanych do szczególnej służby i za wszystkich wierzących. Nasza wdzięczność wyraża się w modlitwie i comiesięcznej ofierze Mszy świętej za Was Drodzy Dobroczyńcy MIVA Polska. Polecamy wszystkie Wasze intencje i prosimy Pana, by wynagrodził Waszą hojność i dobroć dla misji. Pozdrawiamy serdecznie

Wdzięczne Siostry Służebniczki NMP z Figuil – Kamerun - S. Benigna Boguszewska

Słowo wdzięczności za rowery elektryczne do misji Santa Clara na Kubie

Kochani Dobroczynicy MIVA Polska!

Dzięki hojności Waszego miłującego serca, kupiliśmy upragnione rowery do pracy ewangelizacyjnej Sióstr Eucharystek w Santa Clara na Kubie. Ludzie, wśród których mieszkamy i pracujemy są bardzo biedni pod każdym względem; duchowym i materialnym. Jest brak podstawowych produktów do życia, miesięczny przydział na kartki nie wystarcza. W sklepach pustki i olbrzymie kolejki, gdy się coś pojawi. Jak kiedyś w Polsce. Niesiemy biednym pociechę, nadzieję i pomoc materialną. Uczymy ludzi podstawowych modlitw, których nie znają. Rozdajemy Ewangelie, by mogli poznać Jezusa, bardziej GO ukochać i żyć z NIM wiecznie. Niesiemy Jezusa wszędzie, aby SŁOWO CIAŁEM się stało i mieszkało między nami.

Mieszkamy w bardzo biednej i rozległej dzielnicy Virginia, która liczy 10 tys. mieszkańców na peryferiach Santa Clara, gdzie codziennie dojeżdżamy na Msze św. Dotychczas dojeżdżałyśmy transportem publicznym; autobusem, motorem z przyczepą na 8 osób lub transportem konnym również na 8 osób. Taki transport jest drogi i nie zawsze wiadomo, czy będzie.

Jak to dobrze mieć rowery; z głębi serca, dziękujemy. Na Mszę świętą już od rana na nich mkniemy.

Potem w drodze też zakupy; bazar, sklepy i do domu już śpieszymy. By wyruszyć w dalszą drogę, gdzie czekają na nas chorzy, młodzież, dzieci, ludzie starsi i ubodzy.

To, dzięki WAM, kochani OFIARODAWCY; my misjonarze i misjonarki na misjach, żyjemy, kochamy, trwamy i służymy Bogu w ludziach najbardziej potrzebujących. Dzięki WAM, dajemy radę.

Kochani Ofiarodawcy i Dobroczynicy MIVA Polska za Wasza hojność odwzajemniamy się naszą codzienną modlitwą. Pozdrawiamy serdecznie Was, Wasze Rodziny, otulamy modlitwą i błogostawimy.

Wdzięczne Siostry Eucharystki z Santa Clara na Kubie s. Magdalena Odolińska

Podziękowanie za samochód do parafii św. Jana Bosco w Malawi

Drodzy Przyjaciele Misji, Drodzy Dobrodzieje!

Na początku pragnę serdecznie pozdrowić Was Wszystkich z dalekiego Malawi oraz podziękować za Waszą pomoc. Niedawno zakończyliśmy projekt zakupu samochodu dla naszej parafii św. Jana Bosco. Trochę to trwało, ale wszystko zakończyło się pomyślnie. Parafia składa się z 3 dużych centrów, 15 outstations i 68 podstawowych wspólnot chrześcijańskich. Dojazd do kościołów oraz sprawowanie sakramentów są niezbędne dla 'normalnego' funkcjonowania parafii. Ponieważ parafia jest duża, potrzebujemy środków transportu. Bez nich nie jesteśmy w stanie dobrze prowadzić parafii. Tak więc parafianie oraz ja osobiście, jesteśmy bardzo wdzięczni za ofiary złożone na zakup nowego samochodu, który jest już w parafii i dobrze służy.

Pragnę serdecznie podziękować wszystkim Dobrodziejom za otrzymane fundusze i możliwość zakupu samochodu. To była bardzo duża pomoc dla parafii w wymiarze finansowym. Bez Waszej pomocy oraz ofiarności nie bylibyśmy w stanie kupić tego samochodu oraz regularnie odwiedzać odległych kaplic parafialnych. Wspólnota chrześcijańska w Lilongwe jak również wspólnota salezjańska, są bardzo wdzięczne za okazaną pomoc, wsparcie oraz modlitwę.

Za otrzymane fundusze w imieniu swoim oraz chrześcijan składam serdeczne podziękowanie oraz obiecuję naszą wdzięczną modlitwę.

Niech dobry Bóg wynagrodzi wam stokrotnie wasza ofiarność.

Z pamięcią modlitewna, Ks. Józef Czerwiński SDB, Proboszcz Parafii św. Jana Bosco

PROŚBY OD POLSKICH MISJONARZY I MISJONAREK DO MIVA POLSKA O POMOC W ZAKUPIE ŚRODKÓW TRANSPORTU REALIZOWANE W ROKU 2022*

Samochody i motocykle

Prośby z krajów Afryki:

1. Samochód terenowy do pracy pastoralnej Ojców Werbistów w Hanyigba Duga z położoną w górach wioską dojazdową w Hanyugba Todzi - diec. Kpalime, TOGO - o. Marian Schwark SVD;
2. Samochód terenowy do pracy pastoralnej, socjalnej i charytatywnej Sióstr Benedyktyn w St. Anthony's Children Home przy parafii św. Franciszka z Asyżu w Limuru - arch. Nairobi, KENIA - s. Estera Strus OSB;
3. Samochód terenowy do pracy pastoralnej w parafii Wniebowstąpienia w Tindjassé - diec. Sokodé, TOGO - o. Wojciech Minta SVD;
4. Bus do parafii i przedszkola św. Augustyna w Mwanza prowadzonego przez Siostry Elżbietanki - arch. Mwanza TANZANIA, s. Lucyna Hałabis CSSE;
5. Samochód osobowy do domu-internatu dla dziewcząt i wspólnoty Sióstr Opatrzności Bożej w dzielnicy Efulan - arch. Yaoundé, KAMERUN - s. Danuta Ziomek CSDP;
6. Samochód terenowy do Domu Formacyjnego Filosoficum - arch. Bujumbura, BURUNDI - o. Fryderyk Jaworski OCD;
7. Samochód terenowy do pracy charytatywnej i pastoralnej wspólnoty Sióstr Marylek w Windhoek North - arch. Windhoek, NAMIBIA - s. Barbara Firszt SCNI;
8. Samochód terenowy do wspólnoty Sióstr Maryi Niepokalanej w Nanjota - diec. Tunduru-Masasi, TANZANIA - s. Zofia Ładniak SMI;
9. Samochód terenowy dla wspólnoty Sióstr Służebniczek NMP NP. w Kombou - diec. Bafoussam, KAMERUN - s. Izabela Hasler Służebniczka NMP NP;
10. Samochód terenowy do prowadzonych przez Siostry Salezjanki dzieł edukacyjnych, medycznych oraz pastoralnych w Duekoue - diec. Man, WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ - s. Małgorzata Tomasiak FMA;
11. Medyczny samochód terenowy do szpitala w Helota prowadzonego przez siostry Służebniczki Ducha św. Świętego - diec. Kara, TOGO - s. Justyna Chudzio SSPS;
12. Samochód terenowy do misji Yirol oo. Kombonianów – diec. Rumbek SUDAN Południowy – o. Krzysztof Zębik MCCJ;
13. Motocykl do pracy pastoralnej w parafii Ndotoi - arch. Arusha TANZANIA - ks. Kazimierz Króźel FD Kraków;
14. 3 motocykle do pracy pastoralnej księży z parafii w Ndjuku, Kaga-Bandoro i Sibut - diec. Kaga-Bandoro, REPUBLIKA ŚRODKOWEJ AFRYKI - bp Tadeusz Kusy OFM;
15. 2 motocykle dla kapłanów pracujących na terenie diecezji - diec. Bouar, REPUBLIKA ŚRODKOWEJ AFRYKI - bp Mirosław Gucwa;
16. 10 motocykli z przyczepką do pracy pastoralnej kapłanów w 10 parafiach diecezji, diec. Doumé Abong-Mbang, KAMERUN - bp Jan Ozga;

Prośby z krajów Ameryki Południowej:

1. Samochód terenowy do pracy pastoralnej we franciszkańskim klasztorze i parafii św. Antoniego z Padwy w Santo Domingo de los Tzachilas - diec. Santo Domingo, EKWADOR - br. Mariusz Bartoń OFM Conv.;
2. Samochód terenowy do pracy pastoralnej w parafii Trójcy Przenajświętszej w Conaica - diec. Huancavelica, PERU - ks. Henryk Poczęśniok FD Opole;
3. Samochód terenowy do pracy pastoralnej Misjonarzy Kombonianów w parafii San Martin de Porres w Pangoa - wik. ap. San Ramon, PERU - o. Maciej Miąsik MCCJ;
4. Samochód terenowy dla wspólnoty Sióstr Józefitek w Monção - diec. Viana, Brazylia - s. Dominika Kulik SCCJ;
5. Samochód używany do pracy pastoralnej w parafii Savanna la Mar - diec. Montego Bay, JAMAJKA - ks. Tomasz Denicki FD Siedlce;
6. Samochód terenowy do pracy pastoralnej i charytatywnej wśród ubogich w Opol przy Salvador City - FILIPINY – ks. Dariusz Drzewiecki MIC;
7. Samochód do pracy pastoralnej w parafii Nossa Senhora da luz w Espigao Altodo Iguacu - diec. Guarapuava, BRAZYLIA - ks. Marek Figurski FD Płock;
8. Samochód do pracy pastoralnej w Petrolinie - diec. Annapolis, BRAZYLIA - ks. Jacek Kryszk FD Warmia;

Prośby z krajów Azji:

1. Samochód osobowy dla wspólnoty Sióstr Elżbietanek do pracy pastoralnej i socjalnej w parafii MB Nieustającej Pomocy w Uralsku - adm. ap. Atyrau, KAZACHSTAN - s. Krystyna Jaska CSSE;
2. Samochód terenowy do pracy pastoralnej w parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Czałowie - arch. Astana KAZACHSTAN - ks. Lucjan Pocałun FD Przemyśl;
3. Samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Pawłodarze - arch. Astana KAZACHSTAN - ks. Tomasz Bartczak FD Włocławek;
4. Samochód osobowy do pracy pastoralnej w parafii MB Fatimskiej w Kozyłordzie - diec. Ałmaty, KAZACHSTAN - ks. Zbigniew Bigda FD Warszawa-Praga;
5. Samochód do pracy ewangelizacyjnej w Pietropawłowsku - arch. Astana, KAZACHSTAN - o. Piotr Łacheta CSSR;
6. Samochód do pracy ewangelizacyjnej w Atbasar - arch. Astana, KAZACHSTAN - ks. Tomasz Dadek FD Bydgoszcz;
7. Motocykl do pallotyńskiej misji w Ciudad Guyana w Wenezueli - diec. Ciudad Guyana WENEZUELA - ks. Tadeusz Popiołek SAC;
8. Motocykl do pracy pastoralnej Sióstr Józefitek na wyspie Gubernatora - arch. Rio De Janeiro, BRAZYLIA - s. Dobrosława Smagacz CSSJ;

Prośby o rowery i motocykle do posługi katechistów misyjnych

1. 22 rowery dla katechistów w misji Lehar - diec. Thiés, SENEGAL - s. Agnieszka Pięta OSU;
2. 12 rowerów dla katechistów z położonej w buszu nowej parafii werbistowskiej - diec. Livingstone Zambia - o. Roman Janowski SVD;
3. 9 rowerów dla katechistów z salezjańskiej parafii w Kazembe - diec. Mansa, ZAMBIA - ks. Jacek Garus SDB;
4. Trycykl z przyczepką dla koordynatora katechistów z Atok - diec. Doume Abong-Mbang, KAMERUN - ks. Franciszek Filipiec MIC;
5. 20 rowerów i 2 motocykle dla katechistów do misji w Djohong i Gari-Gombo - arch. Garoua, KAMERUN - o. Ludwik Stryczek OMI
6. 12 rowerów i 2 motocykle dla katechistów w Ciudad Guyana - diec. Ciudad Guyana, WENEZUELA - ks. Tadeusz Popiołek SAC;

Prośby o wózki dla niepełnosprawnych na misjach – „Promienie Miłosierdzia”

Afryka

1. 30 wózków dla niepełnosprawnych z ośrodków zdrowia w diecezji – diec. Bouar, REPUBLIKA ŚRODKOWEJ AFRYKI - bp Mirośław Gucwa Ordynariusz Diecezji Bouar;
2. 42 wózki dla niepełnosprawnych z terenów pustyni Karoo – diec. De Aar, REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI - s. 33 wózki – trycykle dla niepełnosprawnych z misji Kiabakari – diec. Musoma, TANZANIA – ks. Wojciech Kościelniak FD Kraków;
3. Joanna Rapacz RM;
4. 5 wózków dla niepełnosprawnych w Hospicjum Jana Pawła II w Kubuga – arch. Kigali, RWANDA – s. Maria Piątek CSA;
5. 23 wózki dla niepełnosprawnych z parafii św. Jana Bosko – wik. ap. Rundu, NAMIBIA – ks. Jerzy Szurgot SDB;
6. 13 wózków – trycykli dla niepełnosprawnych z parafii NM Wspomożycielki w Melela – diec. Morongoro, TANZANIA – o. Placyd Górka OFM;
7. 8 wózków – trycykli dla niepełnosprawnych w parafii św. Macieja Mulumby w Mwandoya – diec. Shinyanga, TANZANIA – o. Marek Krysa SMA;
8. 4 wózki standardowe dla niepełnosprawnych z Centrum Zdrowia w Berevo – diec. Morondawa, MADAGASKAR – s. Iwona Korniluk FMM;
9. 7 wózków dla niepełnosprawnych z parafii św. Jana Chrzciciela w Affem Kabye – diec. Sokode, TOGO – ks. Robert Dura FD Opole;
10. 50 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z misji Maganzo – diec. Kahana, TANZANIA – s. Wiktora Goska CSSE;

Ameryka Południowa

1. 3 wózki standardowe dla niepełnosprawnych z misji la Celica – diec. Santo Domingo, EKWADOR – s. Wiktoria Piasecka OSB;
2. 3 wózki standardowe i 1 wózek specjalistyczny dla niepełnosprawnych z parafii św. Jakuba Apostoła w Peru – arch. Arequipa, PERU – ks. Jacek Żygała FD Przemysł;
3. 1 wózek zmotoryzowany dla niepełnosprawnego z parafii NSPJ w Cruz Macchado – diec. Uniao da Vitoria, BRAZYLIA – s. Małgorzata Brodowski MChR;
4. 7 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z Guarenas – diec. Guarenas, WENEZUELA – ks. Andrzej Tekieli SAC;
5. 10 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii św. Antoniego z Padwy - diec. Ciudad Valles, MEKSYK – ks. Sławomir Kurowski CSSp;
6. 12 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z Domu Opieki św. Józefa – wik. ap. San Ramon – ks. Gerarg Tyralla FD Opole;
7. 1 wózek elektryczny dla niepełnosprawnego z Oruro – diec. Oruro, BOLIWIA – s. Grażyna Małecka USJK;
8. 1 wózek standardowy dla niepełnosprawnego z parafii św. Jana XXIII – arch. Santa Cruz, BOLIWIA – ks. Sławomir Cimochoowski FD Ełk;
9. 34 wózki standardowe dla niepełnosprawnych z parafii św. Ignacego Loyoli – arch. Portoviejo, BOLIWIA - ks. Szymon Piękoś FD Rzeszów;
10. 73 wózki standardowe dla niepełnosprawnych z parafii św. Kajetana i św. Antoniego – arch. Portoviejo, EKWADOR – ks. Dariusz Miąsik FD Rzeszów;
11. 89 wózków standardowych dla niepełnosprawnych z parafii MB Szkaplerzowi w Noboa – arch. Portoviejo, EKWADOR – ks. Łukasz Więclaw FD Kalisz;

Prośby o inne pojazdy

1. Motofurgon medyczny (ambulans) do szpitala w Santa Clotilde - diec. San Jose del Amazonas, PERU - Gabriela Filonowicz, misjonarka świecka,
2. Ciągnik z glebogryzarką do paulińskiej misji w Ayos - diec. Mbalmayo, KAMERUN - o. Wojciech Jeziorski OSPPE;
3. Łódź z silnikiem do pracy pastoralnej w Amazonii Peruwiańskiej - wik. ap. San Jose del Amazonas - ks. Kamil Tokarz FD Częstochowa;

* Stan z dnia 1.06.2022. Wykaz zawiera prośby realizowane przez MIVA Polska od 1 stycznia 2022. Nowe prośby od misjonarzy napływają do biura MIVA Polska na przestrzeni całego roku.

AKCJA ŚW. KRZYSZTOF

1 GROSZ ZA KILOMETR

Jedź dla misji – policz swoje
szczęśliwie przejechane kilometry
i pomóż polskim misjonarzom
w zdobyciu środków transportu

Każdy kierowca, motocyklista czy użytkownik innego pojazdu może wziąć udział w Akcji św. Krzysztof – 1 grosz za 1 kilometr. Akcję organizuje MIVA Polska. Polega ona na tym, że liczymy przebyte przez nas kilometry tras w przeciągu ostatniego roku (wystarczy spojrzeć na licznik!) i jako wdzięczność Panu Bogu za szczęśliwe podróże ofiarujemy nasze „grosze” jako pomoc na środki transportu dla misjonarzy. W ten sposób nasze podróże nabierają także charakteru misyjnego.

Dzięki wsparciu Dobroczyńców polscy misjonarze i misjonarki pracujący w prawie 100 krajach świata za pośrednictwem MIVA, otrzymują już od ponad 20 lat bardzo ważne narzędzia pracy – środki transportu. Zapewniają one funkcjonowanie misji oraz obecność w licznych stacjach dojazdowych, umożliwiają prowadzenie różnych dzieł takich jak: szkoły, przedszkola, internaty, ośrodki zdrowia, szpitale, domy dziecka, sierocińce, hospicja itp. Pojazdy są niezbędne w organizowaniu i dostarczaniu pomocy materialnej.

MIVA Polska dziękuje za pomoc i życzy wszystkim bezpiecznej podróży!

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska w latach 2000-2021

															
734	297	2734	11	5	37	19	9	1	27	21	6	919	1	1	3
samochody	motocykle	rowery	traktory	quady	silniki	łódzie, barki	konie	moto-taczka	busy	ambulanse	skutery śnieżne	wózki	riksze	paralotnie	tuc-tuc

Możesz przekazać swoją pomoc na pojazdy misyjne wpłacając na konto:

69 1240 1037 1111 0000 0691 6802 tytułem: Darowizna na misyjne środki transportu

MIVA Polska, ul. Byszewska 1
skr.poczt. 112, 03-729 Warszawa 4
tel. 22/678-59-83, e-mail: biuro@miva.pl, www.miva.pl

Znajdź
nas na:

